

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Problematika soběstačnosti uživatelů sociální služby sociálně terapeutické dílny ARPIDA

Autor práce: Petra Varinská, DiS.

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Mgr. Bc. Monika Flídrová

Datum: 12. května 2015

Studentka Petra Varinská si zvolila za téma pro svou bakalářskou práci Problematiku soběstačnosti uživatelů sociální služby sociálně terapeutické dílny ARPIDA. Text rozdělila do sedmi kapitol, přičemž nejprve se v první kapitole věnuje problematice zdravotního postižení a v druhé se zamýšlí nad potřebou seberealizace člověka a popisuje pracovní možnosti pro lidi se zdravotním postižením. V následujících pěti kapitolách prezentuje vlastní kvantitativní výzkum, jehož cílem bylo analyzovat soběstačnost klientů sociálně terapeutické dílny ARPIDA.

Po formální a jazykové stránce má práce mnoho nedostatků. Autorka odkazuje na literaturu přímo v textu (to přijímám). Vlastní text včetně úvodu však obsahuje mnoho pravopisných chyb především tam, kde se jedná o vlastní text autorky či parafrázi. Vlastní věty jsou často kostrbaté. Práce by si tedy zasloužila korekturu češtiny. Někde necituje z primárních zdrojů (např. s. 6, 10 aj.). Rovněž u rozvržení kapitol bych navrhovala sloučit výzkum maximálně do tří kapitol místo sedmi (tj. sloučit minimálně cíle s hypotézou, metody a popis terénu do jedné kapitoly). Podkapitoly (např. 1.1) se užívají až tehdy, když se v téže kapitole objevuje více než jedna podkapitola (tj. 1.2). Práce má mnoho zbytečných členění, třebaže má poté podkapitola pouhé dva řádky textu, který často s tématem přímo nesouvisí (př. s. 9).

Úvod není fundovaným uvedením do tématu celé práce, není psán odborným stylem, spíše lidovým a citově zabarveným, v kterém autorka popisuje svou motivaci pro výběr tématu. Až v jeho závěru se sporadicky dozvíme o cíli a struktuře práce (tedy dozvíme se vlastně jen to, že je rozčleněna do sedmi kapitol – psáno navíc číslovkou).

Celá stať je poté z více než 90% tvořena přímými citacemi, které jsou na sebe doslova „nalepené“ bez jakéhokoli vlastního propojení. Parafrází je v textu minimálně. Chybějí úvody ke kapitolám i podkapitolám, text postrádá vlastní přínos (kromě výzkumu, kde však autorka používá v metodice rovněž převážně přímé citace). Kvůli tomu text netvoří jednu linii, text nenavazuje tematicky, často se některé myšlenky opakují (např. s. 7, 12, 15 aj.). Autorka tímto neprokázala schopnost pracovat s textem, abstrahovat, parafrázovat. Některé pasáže ukazují, že danému textu neporozuměla správně (např. s. 8, kde se autorka věnuje podle obsahu somatopedii a náhle zde vkládá odstavec o z oblasti logopedie: „Hybnost mluvidel a mimická pohyblivost jsou důležité pro rozvoj komunikace. Pohybové postižení tohoto typu...“).

Obsah:

V úvodu autorka píše, že se celou prací prolíná téma soběstačnosti uživatelů. Toho se jí podařilo dostat. Proto oceňuji, že i v první či druhé kapitole měla při psaní na vědomí téma své práce a doplnila jednotlivá témata podkapitol o problematiku soběstačnosti. První kapitolu pak vhodně rozděluje na tělesná, mentální a kombinovaná postižení. Text uceleně kompiluje základní informace o zdravotním postižení. Chybí alespoň základní upřesnění podkapitoly o kombinovaném postižení, v které se autorka věnuje pouze

dětské mozkové obrně. Při obhajobě by mohla autorka ujasnit, co myslí nadpisem Sociální význam tělesného postižení (s. 9) a jaký sociální význam tedy má (z textu to nevyplývá). Závěr kapitoly autorka doplňuje o obecné principy a cíle práce se zdravotně postiženými, celý text je přímou citací z jednoho článku. Autorka (v celé práci) s citacemi pracuje nekriticky, v této části např. nezahrnuje žádné doplnění a pohledy jiných autorů na cíle a principy. Druhá kapitola spojuje soběstačnost s problematikou uplatnění se v pracovním procesu. V této kapitole autorka přehledně popisuje pracovní možnosti osob s postižením, přičemž vhodně využívá i znění zákonů.

Třetí až sedmá kapitola práce obsahují metodiku kvantitativního výzkumu, uskutečněného v ARPIDĚ, prezentaci výsledků výzkumu a krátkou diskuzi. Kromě již zmíněných výtek (přímé citace aj.) je tato část práce metodologicky obstojně propracovaná, má svou strukturu a formu. Cílem výzkumu bylo analyzovat (ve smyslu „ověřit“) soběstačnost uživatelů sociální služby sociálně terapeutické dílny ARPIDA. Autorka dle stanovené hypotézy předpokládá, že soběstačnost klientů je narušena. Jednotlivé oblasti výzkumu byly formulovány podle Provděcí vyhlášky k příspěvku na péči č. 505/2006 Sb. (sem patří oblast mobility, komunikace, orientace, stravování, osobní hygiena, péče o zdraví, organizace volného času aj.). Pro zpracování výzkumu autorka využila metodu analýzy dokumentů, pozorování a nestandardizovaný rozhovor s uživateli (který není již blíže nikde specifikován). Výsledně pak autorka verifikuje svou hypotézu, přičemž se však nezamýšlí nad samotným výsledkem výzkumu, že v šesti kategoriích (z celkem deseti) převažují respondenti výzkumu, kteří jsou v té oblasti především soběstační! Zde by však chtělo dodat, že soběstačnost (podobně jako zdravotní postižení) každé osoby je velice individuální, a to vzhledem ke specifčnosti postižení, osobnosti a povahovým vlastnostem jedince, stylu výchovy a jeho sociálního prostředí. Míru soběstačnosti tedy nejlépe poznáme především při přímé práci s klientem. Autorka by mohla na obhajobě doplnit, zda a jak konzultovala a spolupracovala v rámci výzkumu s ARPIDOU. Zda o dané téma výzkumu projevíli v ARPIDĚ zájem a jak hodnotili výsledky výzkumu?

Celkově jsem zprvu uvažovala o možnosti nedoporučit práci k obhajobě vzhledem k jejím rozsáhlým nedostatkům. Přesto nakonec doporučuji a navrhuji hodnocení: **dobře**.

Podpis oponenta práce:

Flídřová